

arkivXet

information från Arkiv Gävleborg

årgång 14 4/2007

Det första Elimkapellet i Söderhamn stod klart 1878. Det byggdes ihop med den nuvarande kyrkan 1903.

Söderhamns baptistförsamling säljer efter 130 år

"Tack för kors och tack för plåga! Tack för himmelsk salighet! Tack för stridens klara låga! Tack för allt i evighet!" Pastor Kenneth Wahlström i Söderhamn citerar psalm 261 i baptisternas programblad för hösten 2007, där han samtidigt aviserar sin pensionering. Han får ingen ersättare.

Den en gång så blomstrande församlingen tynar. Kenneth, ordförande, tillsammans med den drivande och handlingskraftiga vice ordföranden/kassören Allan Helmersson svarar för allt det praktiska, även med lokalerna – den stora och vackra Baptistkyrkan som tidigare hette Elim. Allan är 78 år... Det gick inte längre. Kyrkan måste säljas.

Baptistförsamlingen i Söderhamn bildades 1860 eller 1861; båda uppgifterna förekommer. Demoiselle

(= fröken) Klara Grönstedt, som drev en vitvaruaffär i Söderhamn, och jungfru (=ogifta) Kristina Hedqvist i Söderala hade dessförinnan tillhört den baptistförsamling som då sedan några år fanns i Rengsjö. När Klara på lördagseftermiddagarna stängt sin butik, hade hon traskat till Kristina och sovit över där. På söndagarna vandrade de tillsammans till Rengsjö. Och sedan var det lång väg hem.

Näs Per Persson från Orsa, en av den svenska baptismens legendariska förkunnare, samlade i Söderhamn Kristina och Klara samt fru Dunderberg, skraddare Hedlund, en syster Karin och J A Lindholm, som blev församlingens förste föreståndare. Den lilla gruppen höll bl a sina möten i fru Dunderbergs gård nära dåvarande lasarettet. Senare hyrdes ett rum vid Svenssons bryggeri på

Väster. Sedan församlingen blivit uppsagd därifrån hölls möten hemma hos olika medlemmar, bl a en familj Törnkvist i Dalstugan vid Västra berget. Och fru Dunderberg uteslöts ur församlingen på grund av synd...

1873 sålde Klara Grönstedt sin tomt på Norrtullsgatan till församlingen och fem år senare stod Elimkapellet klart – ett envånings trähus, inte olikt de vanliga bostadshusen i staden. Församlingen växte och kapellet, med 200 sittplatser, blev snart för trångt. 1903 invigdes en ståtlig ny kyrka, hopbyggd med kapellet och med plats för 450 personer. För att få in pengar till bygget såldes sk tegelkort; dvs man skänkte pengar motsvarande kostnaden för ett antal tegelstenar. Byggtiden var kort: mellan mars och annandag jul. Kyrkan var både ritad och byggd av tegelbruksägaren Erik Jakobson, som senare blev vice ordförande i församlingen.

Splittring och organisationsbildning

Redan 1879 hade grupper av medlemmar lämnat församlingen för att bilda egna baptistförsamlingar i Bergvik och i Ljusne. Tio år senare avsågs

Allan Helmersson har varit med i församlingen i över 60 år. Foto: Barbro Sollbe

Vågbro och Långrörs baptistförsamlingar från den i Söderhamn. Kvar i moderförsamlingen fanns, år 1908, 223 församlingsmedlemmar. 1923 tycks det ha handlat om meningsskiljaktigheter, när ett antal tidigare medlemmar bröt sig ut och bildade Salem-församlingen inom pingstkyrkan.

Söndagsskola startades tidigt, redan 1870 när man höll till i Dalstugan. Syförening, sångförening, ungdoms- och juniorföreningar bildades också inom församlingen.

Betelkapellet i Långrör, som tidigare hade tillhört Långrörs baptistförsamling, såldes 1970, och Betel i Vågbro såldes till svenska kyrkan. I Söderhamn kunde man däremot, år 1977, kosta på en grundlig renovering av sin kyrka. Församlingen hade då inte mindre än fem lekmannapredikanter, varav några kvinnor, och fem sångare. 30 år senare, med en åldrande och tynande församling och nästan ingen nyrekrytering, såljs nu kyrkan till Söderhamns pingstförsamling.

Ett helt liv i Elim

En sångövning i Elimkyrkan avbröts, när någon kom nerför trappan från vaktmästarbostaden på ett rum och kök i övervåningen med ett besked: Vaktmästarparet som bodde där, Maj och Gottfrid Hedlund, hade fått en dotter. Flickan fick, efter sina föräldrar, heta Majgott och skulle med tiden, under ett 30-tal år – vara församlingens organist och sångledare.

I Vågbro, 3 km norrut, var Allan Helmerssons föräldrar vaktmästare i Betelkapellet, en utpost till stadsförsamlingen. Redan före skolåldern deltog Allan i deras arbete. Han hjälpte föräldrarna med eldningen och minns att veden ofta var sur.

Majgott var duktig att sjunga. Hon bråddes på sin pappa som var en god sångare och fiolspelar. Som 3-4-åring följde hon med föräldrarna på ett styrelsemöte hos kassören, ställdes på en stol och uppmanades att sjunga. Snällt sjöng hon några sånger som hon lärt sig i kyrkan. Allan, två år äldre, var med. Kunde han också sjunga? Det gjorde han gärna - och väckte munterhet, när han klämde i med "Farfar dansar gammelvals".

Många ungdomar, inklusive Majgott och Allan, engagerade sig i församlingens verksamhet. De två fann varann och gifte sig. Och deras tre barn deltog i ungdomsverksamheten.

– Som 16-åring blev jag vuxendöpt, berättar Allan.
– Den upphöjda delen i kyrkans kor har en lucka i

450 personer får plats i den drygt sekelgammala kyrkan. Nu ryms gudstjänstbesökarna på en enda bänk. Men snart tar pingstförsamlingen över och ger kyrkan nytt liv. Foto: Barbro Eriksson

golvet. Under locket finns ett kar som kan fyllas med vatten, uppvärmt av en kamin.

(I dag heter det troendedop, och i en del baptistförsamlingar kan man numera vara medlem utan att vara troendedöpt. Och den gamla kaminen i Söderhamn är på väg till baptisternas museum i Stockholm.)

Man fostrades in i församlingen. Som en numera bortgången medlem, Märta Wikman, brukade säga:

– Som barn fick jag lära mig, att varje gång jag gick till kyrkan skulle jag ha med mig en slant att stoppa i bössan.

Och driften har finansierats genom ett generöst offrande. Dessutom har man, på senare tid, kunnat hyra ut till begravningar och även till den närliggande Norrtullsskolan.

Ställningstagande

Karriären gick från söndagsskola till Goda kamrater (scouter) till juniorförening till ungdomsförening – deras hette Klippan. Där bestämde man sig om

man ville bli medlem i församlingen, och man måste ge en motivering. Allan kom in nyårsafton 1944, vid en tid då församlingen var mycket livaktig, med mycket ungt folk och många sångare och musikanter.

Men Söderhamn är ingen skolstad. Ungdomar här som vill utbilda sig vidare måste flytta och kommer sällan tillbaka. Allan ser det positiva i detta:

– Vi säger inte att vi mist dem utan att vi har sänt dem ut. En av våra troendedöpta killar blev ett stort sångarnamn i Japan, med rockmusik. Han sjöng här i kyrkan för mig när jag fyllde 50. Och han har bibeln med sig på alla turnéer.

– Ungdomsföreningen hade ett sommarhem i Klapparvik i skärgården, säger han. – Men med tiden blev det för tungarbetat. Med sorg i hjärtat sålde vi det.

Många icke medlemmar, bland dem f d söndagskolebarn, kom till gudstjänsterna i Elim. Församlingen hade, och har fortfarande, gott renommé i staden.

– En del kommer till äldreträffar och annat men vill inte vara medlemmar. De ser det mera som underhållning, konstaterar Allan.

Dörren stängs - men öppnas igen

Kyrkan var rivningshotad på 1970-talet, men stadsarkitekten Bo Westerberg bromsade. Byggnaden är nu k-märkt (varsamhetsbestämmelser men inte tvingande skydd) utvändigt och q-märkt (skyddsbestämmelser) invändigt. Även nu blir den alltså kvar, även om den äldre byggnadsdelen kanske rivs. Allan Helmersson är glad över utgången:

– Baptistförsamlingen är ju moderförsamling till pingstförsamlingen. Nu kommer utbrytarna tillbaka. Och vi är så goda vänner.

En gemensam gudstjänst på allhelgonadagen bekräftar köpet. Och pingstförsamlingen har lovat att baptisterna utan kostnad ska få hålla sina framtida möten i kyrkan.

Framtiden är förstas oviss. Av dagens 32 medlemmar är ca tio aktiva. En del bor på institutioner, andra som fortfarande är medlemmar har flyttat från staden. För att kunna ha litet tätare gudstjänster samarbetar man med missionsförsamlingen i Norrala. Och församlingens historia räddas för eftervärlden hos Arkiv Gävleborg i Gävle.

– Det gick bra för församlingen de första tio åren, när verksamheten hela tiden växte, påpekar Allan.

– Men de sista tio åren blev allt tyngre. Det är svårt att vara den som stänger dörren.

Barbro Sollbe

Stadsarkitekt E A Hedin – skaparen av Gävles frikyrkor

E A Hedin föddes i Hagtorp, Torshälla, där hans far var byggmästare. Till Gävle kom Hedin 1877, som 26-åring, direkt från avslutade studier vid Konstakademien och efter studieresor utomlands – först som vikarierande stadsarkitekt. Redan efter ett år fick han tjänsten som ordinarie stadsarkitekt, på vilken han stannade i 45 år.

Gävle, då landets femte stad, var 1877 dels mitt uppe i en utvecklingsfas som industristad dels inne i ett omfattande uppbyggnadsskede efter stadsbranden 1869. Hedin verkade under Gävles kanske mest intensiva och intressanta utvecklingsperiod, där befolkningen nästan tredubblades åren 1870 - 1920 från 13 800 till 37 800 invånare. Under hans långa stadsarkitektempok blir Gävles stadsbild avsevärt förändrad med flera monumentala byggnader men också nya stadsdelar. Hedin drev en mycket omfattande och mångfacetterad verksamhet och han projekterade själv en stor del av den bebyggelse som uppfördes i staden.

Genom den omfattande väckelserörelsen var Gävle en stad som mer än andra visade vägen mot religionsfrihet och avskaffad statskyrka. I slutet av 1800-talet tillkom de flesta av stadens frikyrkor. De tillhör Hedins stora uppdrag. Sammanlagt uppfördes fem frikyrkor åren 1879-1903 ritade av Hedin exklusive Frälsningsarméns byggnad, där uppgifter saknas som bekräftar hans delaktighet. Dessutom tillkommer inredningar, renoveringar och ombyggnader, bland annat till Strömsbro missionshus av H G Sandels, där Hedin stod för inredningen. Han projekterade också kyrkor i Söderhamn och Sundsvall.

Ett angränsande arbete utgjorde framtagande av *Förslagsritningar till bönhus* på uppdrag av Missionsförbundet. Uppdraget var troligtvis förmedlat av P P Waldenström, som satt i Missionsförbundets Centralkommitté. Förslaget innehöll ritningar inkl detaljerade beskrivningar till fyra olika stora bönhus om 300, 500, 700 resp 900 sittplatser. Det förefaller som om endast det andra och tredje förslaget har kommit till användning. Ritningar och arbetsbeskrivningar var anpassade till rationell serieproduktion vid snickerifabriker och sågverk. Byggnaderna har gått olika öden till mötes. I Gävle var två bönhus uppförda enligt Hedins förslagsritningar. De låg i Holmsund respektive Norrsundet och båda är nu rivna.

Hedin tillhörde själv missionsförsamlingen och fanns under många år med i dess styrelse. Det är

därför förvånansvärt att Hedin hade alla olika kyrkosamfunds förtroende. Kanske innebar en tidig kontakt med stadsarkitekten förenklade rutiner och snabbare handläggning? Hans frikyrkliga engagemang gav också ett stort kontaktnät och många andra uppdrag.

Hedins första frikyrkobyggnad i Gävle var Betlehemskyrkan, uppförd av Gävle missionsförsamling. Planering hade redan påbörjats av arkitekten Hjalmar Gottfrid Sandels för en tomt vid Stortorget. Församlingen önskade ett bättre läge för sin nya församlingslokal och undersökte andra möjligheter. Året därpå lyckades man förvärva en ny tomt i hörnet av nuvarande Södra Centralgatan och Waldenströmsgatan. Projekteringen fullföljdes av Hedin i samarbete med arkitekten Johan Laurentz. Arbetet lades inte ut på entreprenad utan Hedin blev ansvarig bygglédare.

Betlehemskyrkan kan ses som en manifestation av en framgångsrik församling och med framgångsrika medlemmar. Till församlingen hörde flera nyinflyttade affärsmän, fabrikörer och andra fria fö-

Sjömanskyrkan i Gävle stod klar 1890. Idag är den ombyggd och rymmer andra verksamheter.

retagare. Många av dem var också engagerade i stadens politiska liv. Den stora byggnaden var uppförd i putsat tegel och med rik utsmyckning. Ytterväggarna var från början tegelfärgade med grå pilastrar och lister. I åtta inramade fält fanns sgraffitomålningar med bibliska motiv av skulptören C J Dyfverman, som också utförde en kopia av Thorvaldsens Kristus. Den placerades på spetsgaveln över huvudingången. Betlehemskyrkan var med sina 1300 platser, tills dess Sjomanskyrkan stod klar, Gävles största samlingssal. Kyrkan som med åren blev otidsenlig och dyr att hålla i stand, revs 1975 för nybyggnad på samma plats.

Även projekteringen av metodisternas S:t Matteus kyrka på Öster genomfördes i samarbete arkitekten Johan Laurentz. Kyrkan uppfördes som en envånings, putsad tegelbyggnad i nygotik. En hög takryttare placerades på taknocken mot Ruddammsgatan. Kyrksalen med sina 350 sittplatser hade en rikt utformad träarkitektur. På fondväggen med sin träpanel och tapet med franska liljor fanns också en tavla utförd av gävlekonstnären och landskapsmålaren Gustaf Holm. Tavlan var en kopia av den danske målaren Daniel Blochs verk. *"Kommen till mig I alle"*. Repliker av samma verk finns i flera svenska kyrkor och frikyrkor bland annat i Ovanåkers kyrka i Hälsingland, som även restaurerades av Hedin. Matteuskyrkan revs 1965 i samband med stadsdelen Östers nyplanering.

Metodisterna hade under några år även en kyrka i hörnet av S Kungsgatan/Kaserngatan, S:t Petri. Där använde Hedin renässansen som förebild. Kyrksalen fanns på andra våningen och hade en påkostad inredning. Även fasaden var rikt arbetad. Byggnaden revs 1959 och en ny kyrkobyggnad invigdes vid Södra Rådmansgatan.

Sjomanskyrkan är tillsammans med Immanuelskyrkan de två av Hedins frikyrkor, som ännu finns bevarade. Sjomanskyrkan med sin huvudfasad mot Centralplan, uppfördes av Gävle evangelisk-lutherska missionsförening och invigdes 1890. Byggmästaren och församlingsmedlemmen N P Andersson bekostade själv delvis arbetskraft och material. Den enorma kyrksalen planerades från början för 1 600 sittplatser. Under årens lopp har här funnits många olika aktiviteter. Kyrkan, som under flera år var rivningshotad, utgör idag ett välbesökt och viktigt kultur- och musikhus för ungdomar.

Immanuelskyrkan ligger fortfarande som en imponerande byggnad vid Brynäs huvudgata. På tom-

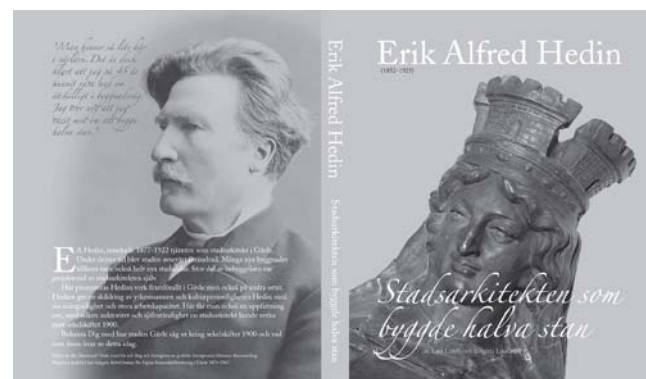
ten planerade Hedin från början ett kombinerat affärs- och bostadshus. Projektet stannade på ritbordet. Tomten passade i stället väl för baptisternas nya kyrkobygge. En strävan var att kyrkorna skulle placeras i ett gathörn. Immanuelskyrkan är en putsad tegelbyggnad på en hög sockel av kalksten. För att projektet skulle bära sig ekonomiskt planerades för fem butiker i gatuplanet. Kyrksalen med sin väldiga kupol är indelad i sex trianglar och dekorerades av Edvard Bergh från Stockholm. Målningarna försvann vid en restaurering 1957, men den tidsenliga och fina stuckaturen finns bevarad.

Hedin använde helt skilda formspråk anpassade till de olika samfundet. Det skulle framgå av en kyrkas utformning i vilket samfund den hörde hemma. Även om frikyrkorna till sin karaktär är mycket olika finns gemensamma nämnare, exempelvis placering av kyrkorum, inredning och utsmyckning. Jämförelser kan även göras mellan frikyrkor och Hedins kyrkor och kyrkorestaureringar. Uppdragen som frikyrkoarkitekt var för Hedin förmodligen intressanta och ärofyllda, där hans egen livsåskådning kom väl till pass.

Gävles frikyrkor utgjorde från början viktiga monument i stadsbilden och berättade mycket om Gävles historia socialt, ekonomiskt och bebyggelsehistoriskt. Kyrkobyggnaderna visade också samtids hantverkskunnande. De tre rivna frikyrkorna hade varit värda ett annat öde. Immanuelskyrkan är den enda kvarvarande frikyrkan i staden, som ännu används som församlingskyrka. Samtidigt utgör den ett viktigt monument, som påminnelse om frikyrkans glansperiod i Gävle. Detta är något att beakta i samband med pågående översiktsplanarbete och kulturmiljöprogram.

Birgitta Lundblad

Birgitta Lundblad har tillsammans med Lars Lindh skrivit *Erik Alfred Hedin – Stadsarkitekten som byggde halva stan*. Boken förväntas komma ut veckan före jul.

Blomstrande pingstförsamling i Gävle

Gävle kristna råd – det låter gräsligt i norska öron. Gävle är ju rena svärordet. "Det låter som om de behöver en pastor där", brukar de säga i Norge.

Norska Tina Fosselie i pingstkyrkan vid Södermalmstorg i Gävle hade aldrig hört detta stadsnamn tidigare, när hon efter ett år med barnverksamhet på bibelskolan i Jönköping tipsades om att en tjänst som barnpastor var ledig i staden. Hon sökte och fick den, i stället för att – som hon hade planerat – åka tillbaka till Norge och utbilda sig till lärare.

Pingstförsamlingen i Gävle är påfallande vital, med över 600 medlemmar och med fyra heltidsanställda. Föreståndaren heter Sven-Gunnar Hultman. Den vita kyrkbyggnaden uppfördes 1963 på det gamla Södra bönhusets plats. I dag funderar man åter på lokalfrågan.

Bred barnverksamhet

Drygt hundra barn är inskrivna i pingstkyrkans verksamhet. Alla är förstås inte lika engagerade, men i stället händer det ofta att "kyrkbarn", uppväxta inom församlingen, drar med sig kompisar till lockande programpunkter – det kan exempelvis gälla badhusbad och filmkvällar. Inom Tinas ansvarsområde ryms också barnkör, söndagsskola, dansgrupp, innebandy och "Young Generation"-aktiviteter för 10-13-åringar. Varje grupp träffas i regel en gång i veckan.

Ett tungt vägande inslag i Tinas arbete är det s k bibeläventyret. Det handlar om en komprimerad undervisning om bibelns innehåll, riktat mot skolorna och allmänkristet, inte pingströrelsespecifikt. Det är uppdelat på Gamla och Nya testamentet, totalt fyra timmar per bibeldel och klass, och Tina kan anlitas av upp till 13 klasser per termin.

Hon beskriver det så här: "Genom att på ett levande sätt berätta bibelberättelser i kronologisk ordning – varvat med rap, trolleri och rörelser som barnen får lära sig och som hänger ihop med stödord – kan barnen återberätta vad jag har sagt på 1 1/2 minut. I min stora bibel som jag har med mig finns alla 66 bibelböcker, som kan öppnas. Inuti hittar man saker som har anknytning till det jag har berättat från den bibelboken."

Svenska bibelsällskapet står bakom projektet, och Tina är en av de ca 200 personer i Sverige som kan undervisa på detta sätt.

– Det är ganska populärt. Barnen tycker att det är roligt, kommenterar hon.

Som pastor förrättar hon också dop. Inom pingströrelsen döps man inte förrän man är mogen att förstå vad det innebär. Barnen bör därför vara minst 8-9 år för att kunna fatta egna beslut – och för att efteråt komma ihåg vad de upplevt.

– Tio år var den yngsta som jag har döpt, förklarar Tina.

I kyrkan finns en dopbassäng som vid behov fylls med uppvärmt vatten till någon meters höjd. Den som ska döpas är vitklädd, går ner i bassängen och doppas helt i den. Handlar det om barn, föregås det hela av en dopskola, där barnpastorn försäkras sig om att barnet vet vad det gör. Motsvarigheten för vuxna kallas dopsamtal.

Musikal i kyrkan

Äldre barn, 13-20 år, tas över av en ungdomspastor. En grupp ungdomar och yngre vuxna sätter hös-

Barnpastorn Tina Fosselie kom från Norge till Pingstkyrkan i Gävle via Australien och Etiopien. Foto: Barbro Eriksson

ten 2007 upp en musikal till julen; sång och många olika typer av musik är viktiga inslag i verksamheten.

Församlingen har också en evangelist som driver utåtriktad verksamhet, t ex stöd till missbrukare. Och på lördagskvällarna, ca kl 22-1, kan man se Jesusbussen på Stortorget i Gävle. Bodins bageri skänker överblivet bröd till pingstvännerna som där bjuder alla som vill på kaffe, smörgåsar och varmestuga.

Utlandspraktik

Tina växte upp inom missionskyrkan i Kristiansand vid Norges sydkust, gick över till den norska statskyrkan och blev pingstvän som 17-åring. 19-årig reste hon till Brisbane i Australien med organisationen "Youth with a Mission" ("Ungdom med uppgift") för att gå i en kristen ekumenisk bibelskola. Eleverna var av dussinet nationaliteter och bodde i tolvmannarum.

Efter denna utbildning praktiserade hon i Etiopien i

två månader. I bibelskolan i Jönköping jobbade hon sedan ett år tillsammans med den ansvariga för verksamheten för barn i åldrarna 6-13 år. Det blev också en uppgift för henne att slipa bort den norska brytningen, eftersom barnen inte alltid förstod henne. Numera, på femte året som barnpastor, talar hon perfekt svenska.

Med bibeln som grund

Gamla tiders motsättningar mellan olika frikyrkor och ibland benhårda gränsdragningar mellan vad som sågs som den egna församlingens enda rätta tro och alla andras förvillelser – sånt ses som passerat.

– Man undervisar om bibeln och med den som grund, och om tron på den treeniga guden. – Samvetet får vara barnens rättesnöre.

Och humor är inte förbjudet. På anslagstavlan vid personalens fikabord kan man läsa texten: "Bara för att djävulen jobbar jämt, så behöver vi inte göra det. Även Jesus vilade ibland."

Barbro Sollbe

Frikyrkoarkiv – antal och omfattning

Arkiv Gävleborg förvarar idag 814 arkiv som kan knytas till frikyrklig verksamhet. Tidsmässigt spänner materialet över åren 1855 – 2005. De största samfunden finns representerade och flest arkiv uppvisar Svenska missionskyrkan och Svenska baptistsamfundet, vilka båda varit starka inom länet.

Samfund	Arkiv ¹	Arkiv totalt ²	Årsomfattning
Svenska missionskyrkan	66	320	1878 – 2005
Svenska baptistsamfundet	49	282	1856 – 2004
Frälsningsarmén	23	100	1888 – 2991
EFS	15	48	1855 – 2005
Metodistkyrkan	9	50	1874 – 1985
Pingströrelsen	6	-	1921 – 1995
Övriga	25	44	-

¹ Antal församlingsarkiv

² Totala antalet arkiv inom respektive samfund. Ett församlingsarkiv innehåller i allmänhet även s k underarkiv tillhörande verksamheter som byggnads-, ungdoms-, junior-, musik-, mödraföreningar m fl. Distrikts-, krets- och samorganisationer är andra exempel på verksamheter som avsätter arkiv. Personarkiv, efter pastorer, missionärer med flera, är ytterligare en kategori som återfinns inom gruppen frikyrkoarkiv.

Till de mest omfångsrika arkiven hör Gävle baptistförsamling med 21 underföreningar, 97 volymer och omfattande åren 1858 – 1982, Bollnäs missionsförsamling med 22 underarkiv, 68 volymer och omfattande åren 1879 – 1987 samt Hudiksvalls frälsningsarmé, 84 volymer och omfattande åren 1888 – 1987. 2006 deponerade Gävle pingstkyrka 14 meter arkivhandlingar, ett material som väntar på att ordnas. Arkivet innehåller, förutom själva församlingens handlingar, ytterliga fem upphörda församlingars arkiv samt ett synnerligen intressant material från den yttre missionen. Innevarande år deponerade Gävle metodistförsamling hela sju församlingars arkiv, ett omfattande material som rymmer 111 års historia. Forskningsläget är gynnsamt!

Barbro Eriksson

Nya medlemmar 2007

IF Metall Hälsingland
 Hudiksvalls köpmannaförening
 Amnesty grupp 83 Alfta-Edsbyn
 PRO Forsbacka
 Hedesunda elektriska AB
 Forsbacka idrottsklubb
 Brunn-Östveda-Ölbo samfällighetsförening
 Gävle skidkamrater
 Gävle kyrkliga scoutkår - Gävle sjöscouter
 PRO Valbo
 Gefleborgs trädgårdsodlaresällskap
 PRO Bomhus
 Svensk Land Rover klubb
 Mo centeravdelning
 Hofors-Torsåker reumatikerförening
 Nybo gymnastikförening
 Ljusdals riksteaterförening
 Fastighetsanställdas förbund avd 43
 Miljöpartiet de gröna i Ovanåker

Östra Gästriklands biodlareförening
 Gävle dansförening
 Folkpartiet liberalerna Ljusdal
 Los socialdemokratiska förening
 Hanebo centeravdelning/Hanebo centerkvinnor
 Majblommeföreningen, Ljusdal
 Ung företagsamhet Gävleborg
 Hybo allmänna idrottsklubb
 Lottefors vägförening
 Iranska föreningen, Gävle
 Häcklinge byamän
 Moderaterna i Ljusdals kommun
 Kvinnojouren Ljusglinten, Ljusdal
 Arbrå rödakorskrets
 Gästriklands kulturhistoriska förening
 PRO Arbrå
 Kilafors idrottsförening
 Moderaterna i Bollnäs
 Miljöpartiet de gröna i Bollnäs

God jul tillönskas alla våra läsare!

Arkiv Gävleborg bevarar och tillgängliggör arkivhandlingar från föreningar, företag och privatpersoner i Gävleborgs län. Arkivet arbetar också med att dokumentera och stimulera till forskning om länets historia. Forskarsal och arkiv har öppet vardagar 8.30 - 16.00.

arkivXet är en kanal mellan Arkiv Gävleborg och dess medlemmar - en kanal som förstås kan och ska utnyttjas i båda riktningarna...

Redaktion: *Lisa Engström, Barbro Eriksson, Agnetha Nellfors och Barbro Sollbe*

arkiv gävleborg

Södra Fältskärsgatan 10, 802 80 Gävle, tel 026 - 10 88 70, fax 026 - 10 65 61

e-post: arkivet@arkivgavleborg.se

Hemsida: www.arkivgavleborg.se